

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Kommunalt selvstyre i EU-regi? : Kommunalvalg november 2001

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2001

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Kommunalt selvstyre i EU-regi?

Kommunalvalg november 2001

Junibevegelsen

Euroregioner omklammer Danmark

EU omklammer dansk fysisk planlægning fra tre sider: Euroregion Sønderjylland/Slesvig, Øresundskomiteen og STRING.

National politik fortrænges

Det overordnede problem med Euroregionerne er visionen bag dem. Euroregionerne resulterer i en svækkelse af kommuner, amter og statens rolle. Den nationale politik må vige til fordel for fælles regler i Euroregionerne.

Regionsudvalget i EU har 9 danske medlemmer og skal høres i en lang række kommunale sager: Uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom, kultur, folkesundhed, transeuropæiske net, økonomisk og social samhørighed, beskæftigelse, miljø og socialpolitik. Det er områder, hvor EU nu griber ind i dansk kommunalpolitik.

Kommissionen trodser demokratiske spille-regler

Kommissionen har bevilget over 200 millioner kroner til Øresundsregionen de kommende 6 år. I perioden 1996-99 gav EU over 100 millioner kr. til grænseregionalt samarbejde i Øresundsregionen.

Alle har ret til at sende forslag til udnyttelse af pengene, men det er Kommissionen, der i løbet af fem måneder for lukkede døre behandler ansøgningerne og uddeler pengene efter eget valg. Der er *ingen* ankemuligheder og *ingen* demokratisk repræsentation i Kommissionen. Den form for budgetlægning må høre op!

Kommunalpolitikere besnæres af tilskud

STRING er et EU-opfundet geografisk begreb fra 1999 dækkende hele det sydvestlige østersøområde med Sjælland, Skåne, Lolland-Falster, Slesvig-Holsten og Hamburg med i alt 7,9 millioner indbyggere. Da området har så mange indbyggere, skal det selvfølgelig også have et sammenhængende transportsystem og det vil sige en bro over Femern Bælt, som EU allerede har lovet at støtte med 3 mia. kr. De 3 mia. kr. svarer kun til 15 % af udgifterne. Der er ingen tvivl om, at de penge EU poster i sådant et projekt, har stor indflydelse på både den økonomiske og politiske velvilje til at gennemføre det.

Et eksempel på dette er Han Herreds Naturcenter i

Fjerritslev. Til opførelsen af centeret blev der søgt EU-tilskud på over 10 mill. kr., men man fik kun 4,2 mill. kr. Og det hele kostede 24 mill. kr. I stedet for en normal hushandel till en million kr. blev drømmen om EU-tilskud til et miljøprojekt, der kostede kommunen 20 mill. kr.

Uacceptabel lukkethed

Erhvervsfremme Styrelsen har over for JuniBevægelsen nægtet at afgive oplysninger om alle projekter, der har fået EU-støtte i Danmark. Styrelsen har heller ikke en hjemmeside, hvor man kan følge beslutningerne i lighed med Nævnet vedrørende EU-oplysning. En sådan lukkethed åbner mulighed for svindel, hvilket der allerede har været eksempler på.

Bevar kommunalt selvstyre

Når JuniBevægelsen protesterer mod Euroregionerne peger vi på, at det ikke bare drejer sig om at bygge en bro. *Det drejer sig om at bygge en forbundsstat!* Et lille land som Danmark med nogle små kommuner, der selv opkræver skat, passer overhovedet ikke ind i EU's bestræbelser for at samle Europa til et fællesskab. Euroregionerne underminerer kommunernes, amternes og statens indflydelse.

www.junibevagelsen.dk

EU's urentable tvangslicitationer

EU's udbudsregler skal fremme konkurrencen på tværs af EU's indre grænser, sikre ikke-diskrimination og øge effektiviteten i offentlige indkøb. I stedet diskriminerer reglerne lokale politiske beslutninger, mens effektiviteten går tabt i et urentabelt bureaukrati.

Ingen miljøhensyn

Køber kommunen ind for over 1,6 mio. kr. (200.000 euro), skal opgaven udbydes til virksomheder i alle EU-lande. Det forhindrer kommunerne i at vedtage "køb-lokalt-klausuler" og miljø-klausuler.

Et eksempel på dette er Helsingfors kommune, der har sendt busdriften i licitation og som foruden den tilbudte pris giver tillægspoint for nitrogenoxidemissioner og støjniveau. Det har sendt kommunen for EF-domstolen, fordi man ikke må vægte miljøhensyn med mindre det har en økonomisk effekt.

Tvangs-udlicitering

I et udkast til en kommende EU-forordning vil EU kræve udlicitering af bybusser som Århus Sporveje. I Århus har byrådsflertallet ellers afvist at udlicitere busdriften. Alle partier i Århus Byråd – undtagen Venstre – vender sig imod at EU, i stedet for de lokale folkevalgte, skal bestemme, hvorvidt der skal udliciteres eller ej.

Urentabelt bureaukrati

Der er ikke noget galt med offentlige udbud i sig selv. Men EU-udbudskravet har medført, at små kommuner må bruge en masse penge på udbudsmateriale, selv om det er åbenlyst for enhver, at der næppe er franske eller italienske firmaer, der vil byde på færgedriften mellem Rønbjerg og Livø. Det er en masse penge ud ad vinduet. I JuniBevægelsen foreslår vi derfor, at grænsen sættes op fra 1,6 mio. kr. til mindst 8 mill. kr.

I marts 1998 skrev Jakob Scharff, der er fuldmægtig i Kommunernes Landsforening med ansvar for EU-udbud, at:

„EU-reglerne skyder over målet, selvom idéen er fin. Fire

forskellige direktiver styrer den offentlige sektors indkøb af stort set alt. Det er nærmest umuligt at overskue for de kommunale indkøbschefer. Derfor bruger en embedsmand i gennemsnit 146 timer på et udbud. Oveni hyrer kommunerne eksterne konsulenter i en trediedel af sagerne. Det koster knapt 100.000 kr. hver gang“. ... „Selvom en kommune kan få presset prisen ti procent ned på en sending lamper eller computere, så ædes det hurtigt op af administration og regninger fra advokater og rådgivere. Samtidig sidder der virksomheder i den anden ende af handlen. De bruger op til 100.000 kroner, hver gang de skal afgive et tilbud“. (Kilde: "EU for Amter og Kommuner", side 59, 1998)

Sådan tænker vore politikere ikke i dag.
De tænker europæisk!

www.junibevagelsen.dk

EU's miljøpolitik på godt og ondt

EU udsteder fine visionære miljødirektiver. Men hvor går grænsen for EU's indblanding? Giver det mening, at lade EU lovgive om lokale miljøproblemer? Og hvad er visionerne værd, når ikke engang et land som Danmark overholder alle direktiver?

Et af de mest omfattende direktiver på miljøområdet er VVM-direktivet. Det foreskriver, at den bedste miljøpolitik består i at undgå dannelsen af forurening eller gener fra starten, frem for senere at forsøge at modvirke deres virkninger. Direktivet kræver, at virkningerne på miljøet skal tages i betragtning på et så tidligt stadium som muligt i alle tekniske planlægnings- og beslutningsprocesser. VVM-direktivet er visionært, men vanskeligt at realisere.

Danmark sjofler
nyttigt direktiv

Direktivet om rent badevand fra 1976 er en meget stor opgave, som kommunerne har svært ved at administrere. I 1999 havde hverken Danmark, Frankrig, Sverige, Finland eller Italien gennemført direktivet og i maj 2000 var situationen stadig ikke tilfredsstillende for Kommissionen i Danmark og Belgien. Det er helt uacceptabelt, at et land som Danmark ikke opfylder reglerne for rent badevand.

Dansk grundvand
– et
EU-anliggende?

Kommissionen har fremlagt et forslag om, at man skal kontrollere 32 stoffer i drikkevandet og at Danmark skal inddeles i vandområdedistrikter (til sammenligning kontrollerer vi kun ca. 8 stoffer idag). Gennemførelsen af Kommissionens forslag vil koste kommunerne mange penge. Sandsynligvis kan man drage nytte af den højere drikkevandskontrol, men det kan være svært at se, at dansk grundvand har grænseoverskridende virkning på miljøet.

EU spænder ben
for egne miljø-
mærker

EU har i de seneste traktatændringer indføjet bæredygtig udvikling fem forskellige steder i traktaterne og Nice-erklæring nr. 9. Der er imidlertid lang vej endnu til kommunerne! Først skal Det Indre Marked have ret til at fungere på miljøets bekostning. Offentlige indkøbere kan ikke stille

Miljøpolitik på
godt og ondt

krav om, at varer i EU-licitation skal være mærket med „Blomsten“, EU's eget miljømærke! Det viser blandt andet sagen med Helsingfors kommune, der skal for EU-domstolen, fordi de i en offentlig licitation har stillet miljøkrav.

JuniBevægelsen støtter fælles minimumskrav til miljøet og finder, at WVM-direktivet er et godt redskab til at inddrage miljøet ved alle anlægsarbejder. Når EU blander sig i vort drikkevand, er det en indblanding i kommunernes og amternes dispositioner for den fysiske planlægning og det bør EU holde sig fra. Nærdemokratiet fungerer ikke, hvis alt skal planlægges fra Bruxelles.

EU's finansiering – en jungle for kommunal planlægning

Der lægges låg på den kommunale økonomi, mens udgifterne i EU stiger umådeholdent. Der mangler politisk berettigelse for stigninger i bl.a. landbrugs-tilskuddet. Samtidig betyder stramningen af kommunernes økonomi, at de hindres i at løse nødvendige serviceopgaver.

Uigennemskuelige pengestrømme

Det er vanskeligt at finde korrekt dokumentation for Danmarks bidrag til EU. Ifølge Finanslovsforslaget er det på 13,2 milliarder kr. og næste år på 15,9 mia. kr.

Ifølge Økonomiministeriet er det på henholdsvis 14 mia. kr. i år og 17 mia. kr. næste år. Økonomiministeriets tal er fra 4. oktober i år og derfor de seneste tal, der kan fås.

Kommissionens tal er ca. 1 mia. kr. mindre end Finanslovens tal og 2 mia. kr. mindre end Økonomiministeriets tal.

Det lyder måske vanskeligt at holde styr på disse tal, men det er meget let i forhold til de penge, vi får fra EU!

Penge fra Danmark til EU overføres fra statskassen og af historiske grunde beregnes beløbet som landbrugstold, told, moms og andel af bruttonationalindkomsten.

Det er vanskeligere at finde ud af, hvor mange penge der kommer fra EU og navnlig er det en gåde, hvem der får pengene. Ifølge Danmarks Statistik og Økonomiministeriet fik vi 10,1 mia. kr. fra EU år 2000, men ifølge EU fik vi 12,3 mia. kr!

Landbrugsstøtte i pose og sæk

Landbruget sluger næsten halvdelen af EU's udgifter og dansk landbrug får 8,9 mia. i år eller 9,2 mia.kr næste år. I år fordeles det på 2,3 mia. (32 %) i eksportstøtte, 1,6 mia. kr. (17 %) til produktionen og 4,9 mia. kr. (51 %) i hektarstøtte. Hertil kommer så et støtteprogram for landdistrikterne på 7 mia. kr. for perioden 2000 til 2006. Landbrugsstøtten er et vanvittigt stort beløb, der ikke har den mindste politiske berettigelse.

Samtidig med at kommunerne har meget svært ved at

overholde serviceloven, så de ældre får vasket mindst en gang om måneden og får hjemmehjælp om sommeren, så strør EU om sig med penge til forbedring af livskvaliteten for familierne i landdistrikterne – det er 80 % af Danmark. Hvis EU selv tror, at de kan forbedre livskvaliteten i 80 % af Danmark for 450 millioner kroner, mens de kommunale indkomstskatter på 215 mia. kr. ikke engang er nok til at overholde lovgivningen, så kan EU virkelig skabe mirakler. Så bør vi overveje at nedlægge kommunerne til fordel for EU's fantastiske gode projekter.

Udgifterne stiger uden berettigelse

Fødevareminister Ritt Bjerregaard anbefaler som nytænkning, at Danmark gennemfører EU's forordning for landdistrikterne, så støtten gøres tilgængelig for landdistrikter i hele landet. Her har vi et typisk eksempel på, hvorfor udgifterne i EU stiger umådeholdent. Forordningen om landdistrikter indeholder ingen definition på, hvad der forstås ved landdistrikt. Hovedkriterierne for støtte er selvmodsigende. Der kan ydes tilskud både til omstilling af produktionen og til bevaring af landskabets kulturværdier, til økologisk produktion og til forbedring af produktionsmetoder.

Der er tale om et landbrug, som i forvejen får EU-tilskud i en grad, der beslaglægger op mod halvdelen af alle EU's udgifter, skønt landbruget kun udgør 5,1 % af de beskæftigede i EU eller 1,7 % af bruttonationalproduktet. Støtten til landbruget gives på trods af, at en afvikling af landbrugsordningerne vil betyde en velfærdsgevinst for EU og vil lette optagelsen af nye medlemslande.

Fødevareministeren bør have røde ører over at kræve en komplet overflødig støtte til såkaldte landdistrikter tilgængelig i hele landet.

Ritt Bjerregaard vil bruge EU-støtten til at sætte gang i erhvervslivet via turisme, afsætning af kvalitetsprodukter og kulturtiltag. Sådanne projekter har været afprøvet før, bl.a. via EU-projektet Leader. F.eks. fik Samsø fra 1994 til 1999 ca 3,3 mio. kr. fra EU plus 1 mio. kr. fra staten til erhvervsudvikling. Alligevel måtte den største pengemodtager, Danish Crown, lukke slagteriet i 1999. Læren heraf burde være, at vi stopper med at lave en kunstig oppustning af erhvervslivet, som alligevel ikke holder.

Den Europæiske Socialfond er pludselig oppe på 0,7

mia. kr, skønt vi ikke har flere vandrende arbejdstagere end før Socialfonden blev oprettet. De flere penge går til bekæmpelse af ledighed, uddannelse og andre social- og arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, som burde være nationale anliggender. Dermed er Socialfonden rykket direkte ned i kommunalpolitikken.

De 1,4 mia. kr.
der blev væk!

Hvis vi nu holder os til, at EU har betalt 12,3 mia. kr. til Danmark, mangler vi at forklare 1,4 mia. kr. Det kan være det beløb, som Kommissionen udbetaler direkte til danskere og danske virksomheder uden om al offentlig medvirken. I de fleste tilfælde ved vi ikke, hvem der får disse penge. Vi kan i hvert fald konstatere, at Danmarks Statistik ikke tæller alle de penge, som EU giver til Danmark.

Nationaløkonomisk set er en difference i Danmarks regnskab på 1,4 mia. kr. et lille beløb, men set med bogholderens og statsrevisorernes øjne er beløbet kæmpestort. Tænk hvis det var mig, der fik 1,4 mia. kr. uden at nogen opdagede det! Nej – selvfølgelig er der ikke nogen i Danmark, der får 1,4 mia. kr. uden om skattefar og Danmarks Statistik. Det er nok EU, der ikke har orden i deres pengesager.

Vores kommuner
servicerer borgerne

EU's budget er på 730 mia. kr. eller lidt mindre end de offentlige udgifter i Danmark på 737 mia. kr eller de offentlige indtægter i Danmark på 772 mia. kr.

Tilhængerne af EU elsker at sammenligne antallet af ansatte i EU med Århus kommune og påstår endog, at Århus har flest ansatte. EU har 32.000 ansatte og Århus kommune har 23.000 ansatte. Sammenligningen er misvisende, fordi de ansatte i EU producerer retsfor skrifter, som den offentlige sektor skal administrere, mens de ansatte i Århus overvejende yder personlig service til beboerne i kommunen.

EU lægger låg på
kommunale
udgifter uden
skelen til behov

På mindre end ti år er den offentlige gæld målt i forhold til BNP blevet halveret og tendensen fortsætter med fuld fart mod det gældfri Danmark. De offentlige budgetter skal give mere end 35 mia. kr. i overskud næste år. Jeg er modstander af at drive staten og kommunerne som en husholdningspung på et husmandssted, mens EU bestemmer alle samfundsøkonomiske opgaver i fremtiden. Mange

studerende ville aldrig få en uddannelse, hvis de først skulle tjene til de penge, det koster at købe en ejerlejlighed. Af samme grund er gældfrihed på offentlige institutioner selvpineri. Ingen har foreslået, at privat gældsætning skal forbydes. Offentlig gæld skal afvikles, for at spare renteudgifter og dermed skat. Vi må ikke glemme, at offentlig gæld kan forrente sig, hvis der investeres fornuftigt. Et universitet kan ikke forrente sig på et år, men over mange år. Det er samfundets opgave at bygge bro mellem generationerne og aldrig nøjes med et kasseregnskab, der afstemmes morgen og aften eller hvert nytår.

Aftalerne fra juni i år om kommunernes økonomi for 2001 med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen siger, at kommunerne kun må have en vækst i serviceudgifterne på 1,2 pct. og amterne på 2,7 pct. Kravene er urimelige i flere henseender, fordi det kommunale selvstyre begrænses. Behovet for ungdomsboliger, hjemmepleje, færre elever i hver klasse, renovering af kloakker og kortere ventelister på hospitalerne er voksende og samtidig finansieres kommunernes udgifter med kommunale skatter, der inddrager den købekraft, som udgifterne giver og således er neutral over for den inflation og den offentlige gæld, som EU har en stres-hysterisk frygt for skal løbe ud af kontrol. Regeringen, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen har glemt, at danskerne stemte nej til ØMU'en og at der samtidig ved hver traktatændring i EU er lovet mere subsidiaritet eller lokalt selvstyre. Alligevel ser vi flere blå flag med gule stjerner end nogensinde tidligere.

- Danmark får 12,3 mia. kroner fra EU for at styrke EU's politiske mål, som kun deles af halvdelen af befolkningen. Pengene finansieres af os selv via statskassen.
- Kun 0,1 mill. danskere ud af 5,3 mill. modtager penge fra EU. Pengene tjener ikke almennyttige formål.
- EU-pengene overtræder kommunalfuldmagten ved at favorisere enkeltvirksomheder og projekter, som Kommissionen støtter uden om vore demokratiske spilleregler for offentlig forvaltning.
- Den kommunale deltagelse i fordelingen af EU-penge er kommunal ludomani og foregår ofte uden om de kommunale dagsordener.

HAR DU OGSÅ FÅET UNION NOK?
- MELD DIG IND I JUNIBEVÆGELSEN PÅ
WWW.JUNIBEVAEGELSEN.DK

Kontingent 200 kr. årligt,
halv pris for studerende
og pensionister.

JuniBevægelsen
Skindergade 29, 1.
1159 København K

Tlf.: 33 93 00 46
Mail: jb@junibevaegelsen.dk
web: www.junibevaegelsen.dk
Giro: 919-6706

Hans Kloster
JuniBevægelsens dokumentationsafdeling

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk